

& La milito de Pjero:

< Rekante 0 el 16 aŭ 15 el 31 batoj por strofo, entute 434 paŝoj dum 5 minutoj per melodio #Nova. Verkis kaj komponis Fabricjo Deandre. El itala tradukis Renato Korseti. Baladigis (2015) Martin Strid per novaj strofdisigo kaj rekantaĵo.>

(#Melodio:

(#Nova: <:31> miifami reeTido reemire do3La; LaaTido reerere reedore miimi;mi miifami reeTido miimire dooLa;La Tiidore fa3mi reedoTi LaaLa;

(#Rekantaĵe: LaTido re3re redoTi La3La; miimimi fa3fa famire dodo; dododo re3re redoTi La3La; Ti3Ti do o))×14

?

(#Origina: < 224 batoj, 3 minutoj.> <:16> 14×

'1,3,4,6,7,9,10,11,13,14 miifami reeTido remire dooLa;La LaTildo rerere redore miimi;mi miifami reeTido miimire dooLa;La Tiidore faafalmi reedoTi LaaLa;;

'2,5,8,12 LaTido re3re redoTi La3La; miimimi fafafa famire dodo; dododo reere redoTi LaaLa)
)+

(&Strofoj:

'1 Dormu trankvile en kampa la tombo ; ne estas rozo por doni la ombron ; por doni la ombron al via terkavo ; jen estas nur ruĝa, granda papavo

(×: **Ne kredu ĉion, kion vi aŭdas. ; Ne juĝu ĉion, kion vi vidas. ; Ne diru ĉion kion vi scias, ; Paŝu plu.**)

'2 Apud la bordoj de mia rivero ; mi volas vidi nur fiŝan laŭnaĝon, ; ne plu kadavrojn en tre juna aĝo ; kiujn forpuŝas la flu' al infero.

'3 Tion vi diris dum lasta somero: ; Nun kun aliaj en kota la tero ; vi trejnadas malĝoje pro endo ; kaj neĝon kraĉas al vi frosta vento.

'4 Haltu vi Pjero, haltu momenton ; kaj vin surblovi permesu la venton. ; Ĝi flustru la leĝon de ĉiu batalo: ; se donas vi vivon, jen estas medalo.

'5 Sed vi ne aŭskultis, pasadis la tagoj ; kaj la sezonoj kaj multaj fiagoj, ; kaj vi forfuĝis armean la flagon. ; Estis printempo kaj tre bela tago.

'6 Dum vi kunportis animon tornistre ; vi vidis homon, ja kvazaŭ prodistre. ; Li havis saman pripenson en koro ; sed de la vesto malsaman koloron.

'7 Pafu lin Pjero! Pafu lin lerte! ; Kaj por finmurdo pafu lin certe! ; Ĝis lia falo rapida al grundo, ; ĝis lia morto, la morto de hundo.

'8 Kaj se vi celos ja rekte la koron ; li havos tempon nur por la foriro, ; sed al vi tempo ne mankos por miro, ; miro pri homo kaj lia doloro.

'9 Dum havas vi tian senton anime, ; li tuj turniĝas, vin vidas, ektime ; abrupte fajras la armilaro ; malgraŭ de vi kompleza la faro.

'10 Vi falis al tero sen veo, sen krio, ; kaj ekrimarkis vi kun emocio ; ke via vivo jam longas neniom, ; ke ne plu estos reven' eĉ por iom.

'11 Vi falis al tero sen veo, sen krio, ; kaj ekrimarkis vi kun emocio ; ke tiu estos la lasta vivsceno, ; por vi neniel ja estos reveno.

'12 Ninjeto mia, pro morto en majo ; min kaptas multa, eĉ troa, malgajo. ; Ninjeto, mi al la nigra infero ; preferus iri dum vintra vetero.

'13 Kaj dum vin gapis de l' sulkoj la greno ; pafilon tenis vi per forta teno, ; vortojn vi tenis ja firme en buŝo ; kiuj ne likvos pro suna la tuŝo.

'14 Dormu trankvile en kampa la tombo: ; ne estas rozo por doni la ombron, ; por doni la ombron al via terkavo ; jen estas nur ruĝa, granda papavo.)